

165

Gdańsk, dnia 12 września 2018 r.

Sygn. akt D – 37/18

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Michał Grochowiecki

Członkowie : Iwona Haniewicz

Anna Lidzbarska

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

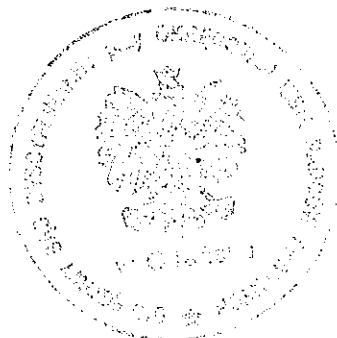
po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 12 września 2018 r. w Gdańsku odwołania [REDACTED] [REDACTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 9 maja 2018 r. o umorzeniu dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2017 poz. 1870 ze zm.)

postanawia

- 1) uchylić zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 9 maja 2018 r. i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania,
- 2) uchylić zarządzenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 9 maja 2018 r. o odmowie udostępnienia akt sprawy Pani [REDACTED] [REDACTED], sygn. akt [REDACTED]

Przewodniczący składu:

[REDACTED]

Członkowie składu:

[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]

166

D 37/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 03.08.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku wszczął postępowanie dyscyplinarne na skutek skargi Pani ██████████ na działania radcy prawnego ██████████ poprzez działanie przekraczające zakres udzielonego jej pełnomocnictwa. W skardze podniesiono, że niezgodne z prawem działanie radcy prawnego polegało na bezprawnym udziale na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników Spółki ██████████ ██████████ sp. z o.o. w dniu 23.06.2017r. i głosowaniem nad podjęciem uchwał.

W toku podjętych czynności, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że całokształt materiału zebranego w sprawie nie daje podstaw do uznania, że zarzucanego czynu nie popełniono, ponieważ radca prawny ██████████ posiadała umocowanie do działania z wolą mocodawców. Jednocześnie zarządzeniem z dnia 09.05.2018r. odmówiono udostępnienia akt sprawy Pani ██████████ uznając, iż nie miała ona umocowania do sformułowania skargi w toczonym postępowaniu.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 9 maja 2018r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku postanowił umorzyć dochodzenia w sprawie, wobec zajścia przesłanki z art. 17 par. 1 pkt 1 kpk.

Od powyższego rozstrzygnięcia wniosła odwołanie Pani ██████████, zaskarżając wydane postanowienia w całości.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się na rozprawie z zebrany w niniejszej sprawie materiałem dowodowym stwierdził, że brak jest podstaw do umorzenia dochodzenia w sprawie i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

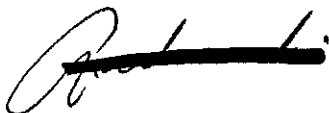
Dokonana przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny analiza stanu faktycznego, a co za tym idzie materiału dowodowego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, jak również przesłuchanie na rozprawie Pani ██████████ prowadzi do przekonania, że na jego podstawie nie można uznać, iż zaistniały przesłanki z art. 17 par. 1 pkt 1 kpk. W szczególności dlatego, że stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oparte zostało z pominięciem przesłuchania ██████████ bez udziału osób trzecich, która jak potwierdziła na rozprawie posiadała statut skarżącej i w prowadzonym postępowaniu nie działała w niczym imieniu. Jak również bezzasadnie odmówiono jej udostępnienia akt sprawy.

Tym samym Rzecznik Dyscyplinarny w ponownym postępowaniu dowodowym powinien, udostępnić skarżącej ██████████ ██████████ akta sprawy sygn. akt ██████████ oraz dokonać jej przesłuchania zgodnie z dyspozycją art. 171 kpk. Z uwagi na wskazaną konieczność przeprowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego ponownej analizy i oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 437 Kodeksu postępowania karnego orzekł jak w sentencji postanowienia.

Kosztami postępowania obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym, zatem jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 Kpk nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący :

Członkowie :

